

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

A BÍRÓSÁG

Az Elsőfokú Bíróság (második kibővített tanács) T-135/05. sz., Campoli kontra Bizottság ügyben 2006. november 29-én hozott ítélete ellen Franco Campoli által 2007. február 12-én benyújtott fellebbezés

(C-71/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/02)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Franco Campoli (képviselők: G. Vandersanden, L. Levi, S. Rodrigues, ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Joris, D. Martin meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa (M. Arpio, I. Šulce, meghatalmazottak)

A fellebbező kérelmei

- a Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-135/05. sz. ügyben 2006. november 29-én hozott ítéletét;
- következésképpen adjon helyt a fellebbező által az elsőfokú eljárásban előadott, a háztartási támogatásra és az iskoláztatási támogatásra vonatkozó kérelmei elfogadhatatlanságának tekintetében módosított kérelmeinek, így
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes által a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése alapján benyújtott panaszát elutasító 2004. december 13-i határozatát, és egyben e határozattal együtt hozott, egyrészt a kinevezésre jogosult hatóság által az említett panaszban vitatott, a felperes nyugdíja után járó háztartási támogatásra és iskoláztatási átalány-támogatásra alkalmazott korrekciós együttható 2004. május 1-jét követő módosításáról rendelkező, másrészt a felperes illet-

mény-elszámolásában e határozat 2004. májustól való alkalmazását eredményező határozatait;

- kötelezze az alperest az összes költség viselésére;
- kötelezze az alperest az elsőfokú eljárással, valamint a fellebbezéssel kapcsolatos valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Egyetlen jogalapjának alátámasztására a felperes több érvet is felhoz, melyek az egyenlő bánásmód elvének megsértésére és a közösségi bíróságra vonatkozó indoklási kötelezettség megsértésére irányul.

Az említett elvet elsőként azért sértették meg, mivel az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy a jogalkotó megváltoztathatja a személyzeti szabályzatot, amikor kedvezőtlenebb feltételeket határoz meg a hatályban lévő rendszerben előírtaknál, feltéve, hogy elegendő átmeneti időszakot ír elő. Az átmeneti időszak meghatározása, illetve időtartamának megfelelő jellege az egyenlő bánásmód elvére tekintettel valójában az új intézkedés jogszerűségének vizsgálatától független tényezők, amely elv tiszteletben tartásához a bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy a közösségi jogalkotó által elérni kívánt célhoz képest nem történt-e önkényes vagy nyilvánvalóan nem megfelelő különbségtétel. Jelen esetben tehát a megtámadott ítélet nem írta elő a korrekciós együtthatók meghatározásával kapcsolatos új szabályokkal elérni kívánt célt, és meg kevésbé sem vizsgálta meg, hogy történt-e e céllal kapcsolatos önkényes vagy nyilvánvalóan nem megfelelő különbségtétel. A fellebbező hozzáteszi, hogy valamely ország megélhetési költségeinek átlaga alapján meghatározott korrekciós együttható nemcsak a nyugdíjasok vásárlóerejének megőrzésére irányuló célt sérti, hanem szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogukat is, mivel az adott ország fővárosában, illetve egyéb drága városokban vagy régiójában lakó nyugdíjasok kisebb vásárlóerővel rendelkeznek, mint az említett fővárosban, illetve városokon vagy régiókon kívül élő társaik.

Második érvével a fellebbező előadja, hogy a megtámadott ítéletben foglaltakkal ellentétben az új nyugdíjrendszer ténylegesen a brüsszeli megélhetési költségekhez kapcsolódik, mivel a Belgiumban élő nyugdíjasok jövedelme kizárólag e tagállam fővárosának megélhetési költségei alapján került meghatározásra, miközben a más tagállamok fővárosában élő nyugdíjasok jövedelmét egy olyan korrekciós együttható alapján határozták meg, amely figyelembe veszi az ország egészének átlagos megélhetési költségeit. A fellebbező egyebekben vitatja az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását, hogy egy közösségi jogszabályi aktus jogszerűsége nem függhet e jogszabály gyakorlati alkalmazásától, mivel egy ilyen jogi aktus végrehajtási intézkedései szorosan kapcsolódnak magához a jogi aktushoz; a fellebbező ezen felül a védelemhez való jogok és a felek közösségi bíróság előtti egyenlősége elvének sérelmére is hivatkozik, mivel az új nyugdíjrendszer végrehajtására vonatkozó intézkedéseket csak az írásbeli szakasz befejezését követően ismerhette meg.

Utolsó érvével végül a fellebbező az Elsőfokú Bíróság azon állítását vitatja, amelynek értelmében ő nem rendelkezik az EK 241. cikk értelmében vett eljáráshoz fűződő érdekekkel, amely állítással kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság az „olcsó” tagállamban élő nyugdíjasoknak biztosított előnyökre hivatkozik. A fellebbező – amellet, hogy kifogásolja az „olcsó” tagállamokban élő nyugdíjasokra vonatkozó, a „drága” tagállamban élőkkel szembeni eltérő bánásmódot – valójában a vásárlóerő egyenlősége elvének sérelmét kifogásolja, valamint vitatja az új személyzeti szabályzattal és annak átmeneti intézkedéseivel előírt nyugdíjrendszert.

A Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Olaszország) által 2007. február 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia kontra Domenico Valvo

(C-78/07. sz. ügy)

(2007/C 117/03)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Olaszország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia

Alperes: Domenico Valvo

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A (3669/93 rendelettel módosított) 2328/91/EGK rendeletben és az agrárstruktúrák hatékonyságának javításáról szóló, 1997. május 20-i 950/97/EGK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ előírt kompenzációs támogatás kizárható-e egy olyan vállalkozó tekintetében, aki nyugellátásban, és különösen öregségi nyugellátásban részesül?

⁽¹⁾ HL L 142., 1. o.

Az Arbeitsgericht Bonn (Németország) által 2007. február 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dr. Andrea Raccanelli kontra Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e.V.

(C-94/07. sz. ügy)

(2007/C 117/04)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgericht Bonn (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Dr. Andrea Raccanelli

Alperes: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e.V.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A közösségi munkavállaló-fogalom értelmében munkavállalónak tekintendő-e a felperes akkor, ha nem köteles több munkavégzésre, mint a BAT/2-munkaszerződés [Bundsean-gestellten-Tarifvertrag/2-munkaszerződés] keretében foglalkoztatott doktoranduszok?
2. Az 1. kérdésre adott nemleges válasz esetén: úgy értelmezendő-e a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló 1612/68/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke, hogy csak akkor állapítható meg, hogy nem történt hátrányos megkülönböztetés, ha az alperes a felperes részére doktoranduszi időszakának megkezdésekor legalább választási lehetőséget biztosított volna a munkaszerződés és az ösztöndíj között?